

[Justitsministeren.]

lem Danmark, Island, Norge, Sverige og Finland om gensidig Anerkendelse og Fuldbyrkelse af Domme i borgerlige Sager. Derimod har der ikke indtil nu bestaaet nogen Bestemmelse om gensidig Anerkendelse af Domme i Straffesager. Ganske vist kan der efter gældende dansk Straffelov i nogen Grad tages Hensyn til Straffedomme, som er afsagt i Udlandet. Der findes Bestemmelser herom i Borgerlig Straffelovs § 10 og § 81; men nogen Bestemmelser, der kan sammenlignes med tvangsmæssig Fuldbyrkelse af udenlandske Straffedomme, indeholdes ikke i de Lovbud, jeg nævnte.

Konventionen, som er undertegnet den 8. Marts i Aar af befuldmægtigede Repræsentanter for Danmark, Norge og Sverige, angaar ikke en almindelig Anerkendelse af hele den fremmede Straffedomms Indhold. Den berører ikke den Regel, vi har nu om, at vi ikke fuldbyrder fremmede Straffedomme, der gaar ud paa Frihedsstraf eller andet lignende; det, som nu søges gennemført, er alene tvangsmæssig Gennemførelse her i Landet af norske og svenske Straffedomme, for saa vidt de gaar ud paa andet end Frihedsstraf.

I Konventionens Artikel 1 nævnes Domme, der angaar Bøder, Konfiskation eller Sagsomkostninger. Lige med retskraftige Straffedomme regnes andre Afgørelser, som i den vedkommende Stat har samme Virkning og Retskraft som en Dom. Endelig indeholder Artikel 1 en Bestemmelse om, at man skal gensidigt opfylde Afgørelser om Beslaglæggelse af en sigtets Gods til Sikring af Bøder, Konfiskation, Erstatning eller Sagsomkostninger. Erstatning vil i og for sig falde ind under de tidligere gældende Regler om Opfyldelse af borgerlige Domme; men Regler, som nu findes i den foreliggende Konvention, om Adgang til Beslaglæggelse til Sikring af Erstatningskrav, findes ikke i den førnævnte Konvention og Lovgivning om Tvangsfuldbyrkelse af borgerlige Domme; derfor er Erstatning taget med som Genstand for, hvad der kan sikres ved Beslaglæggelse.

Artikel 2 bestemmer, at den Afgørelse, der skal gennemføres her i Landet, skal være retskraftig i det Land, den stammer fra, at altsaa dens Retskraft ikke maa være bortfaldet ved Forældelse eller af anden

Grund. Der føjes til, at Retskraften skal være opretholdt ogsaa efter de Regler, der gælder i det Land, hvor Fuldbyrkelsen søges.

Artikel 3 foreskriver, at det tilkommer Justitsvæsenets øverste Myndighed, altsaa her i Landet Justitsministeriet, at rette de Begæringer, der for vort Vedkommende kan blive Tale om, til henholdsvis Norge eller Sverige om Fuldbyrkelse af danske Domme, ligesom det er Justitsministeriet, der skal modtage de Begæringer, der kommer fra Norge og Sverige; Artiklen indeholder yderligere Bestemmelser, der skal sikre Beviset for, at den Dom, der ønskes fuldbyrdet, er i formel og rigtig Orden.

I Artikel 4 i Konventionen tages der Forbehold om, at hver enkelt af de kontraherende Stater kan vægre sig ved at fuldbyrde Domme i Sager af politisk Karakter, men fra denne Undtagelse er der igen en Undtagelse i Artikel 7, hvoraf det følger, at de Domme, som er afsagt efter den særlige Efterkrigslovgivning i Norge og Danmark — stadig kun, for saa vidt de gaar ud paa Penge — ikke skal anses som politiske Domme, hvilket igen vil sige, at der bliver Mulighed for for Danmarks Vedkommende i Norge og Sverige at søge Fuldbyrkelse for Pengebeløb, som det bliver paalagt domfældte i Værnemagersager at udrede, hvorved de, der her dømmes til at betale Erstatnings- og Konfiskationsbeløb, afskæres fra at bringe deres Formue i Ly i Norge og Sverige.

Artikel 5 giver den Regel, at Fuldbyrkelsen iværksættes efter de Regler, der gælder for Fuldbyrkelse i det Land, hvor Fuldbyrkelsen søges, dog at Frihedsstraf, der træder i Stedet for Bøder, ikke fuldbyrdes.

Artikel 6 paalægger den Stat, som foretager Handlingen paa en fremmed Stats Begæring, selv at bære Omkostningerne, hvis Handlingen ikke giver Dækning for dem.

Endelig siger Artikel 8, at ogsaa Domme, som er afsagt inden Ratifikationen af Traktaten, falder ind under de nye Bestemmelser og altsaa vil kunne kræves tvangsgennemført i de nordiske Lande, for saa vidt de endnu har bevaret deres Retskraft.

De Bestemmelser, der indeholdes i Traktaten, er kommet til Eksistens ved Forhandlinger, der har fundet Sted mellem de tre Lande paa Foranledning af Sverige.